

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ

6

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1944
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Αριθμ. φύλλου 5
Τιμή Δρ. 15.000.000

Η περὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν κυβερνήσεων εἶναι καθήκον ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΛΕΣΒΙΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

ΑΣ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ...

Τὸ «κίνημα τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀντίδρασης» ποῦ ἔγινε εἰς τὴν Λήμνον, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ κατεστάλη ἐδῶ, εἰς τὴν Μυτιλήνην...

Τὰ «σιτίετα» καὶ τὰ «πιστόλια» ποῦ θὰ ἐστρέφοντο ἐν ἄντικα τὸ λαὸν ἐφορτώθησαν εἰς μεγάλα φορητὰ αὐτοκίνητα καὶ ἐστοιβάχθησαν εἰς στρατιωτικὰ ἀποθήκας, σχηματίζοντα πανόψηλον πυραμίδα...

Ἀπὸ τὰ χωριὰ «αὐθόρμητος» ἐξαιρέθη καὶ πάλιν τὸν δρόμον ὁ «λαὸς» καὶ ἔφθασεν ἐδῶ μὲ τὴν γραπτὴν ἐντολὴν νὰ μᾶς βροντοφωνήσῃ ἐκεῖνα ποῦ τοῦ παρήγγειλαν καὶ τὰ ἅπια συνοψίζονται εἰς δέκα «θέλωμε» καὶ εἰς τέσσαρα «δὲ θέλωμε»...

Καὶ οἱ ῥήτορες ποῦ ἔλαβαν τὸν λόγον — μεγάλη εἶνε ἡ παραγωγή ῥητόρων μέσα εἰς τὸ ἱστορικὸν δίμηνον τῆς ἀπελευθέρωσης—ὄλοι συνεφώνησαν εἰς τὸ ὅτι τὸ «Καπετάνάτο» πρέπει νὰ παραμείνῃ ἀτράνταχτον καὶ ὅτι διὰ τὴν γίνῃ αὐτὸ εἶνε ἀπαραίτητον νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ τὰ δέκα «θέλωμε» καὶ τὰ τέσσαρα «δὲ θέλωμε»...

Ὅλα αὐτὰ, θὰ ἦσαν πολὺ εὐτράπελα ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ κριθοῦν ὡς μεμονωμένα γεγονότα.

Κρινόμενα ὅμως ὡς συνδυασμός, ὡς ἀλληλουχία γεγονότων, ἐνέχουν ἀτυχῶς πολὺν δραματικότητα.

Καὶ ἡ δραματικότης ἔγκειται εἰς τοῦτο:

Ὅτι ὁ τόπος μας ὀλόκληρος εὐρίσκειται διαρκῶς εἰς μίαν ἀναστάσιον, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ σκεφθῇ, οὔτε νὰ ἐργασθῇ, οὔτε καὶ νὰ κάμῃ τίποτε διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ τῆς ἰδικῆς του θέσεως καὶ τοῦ συνόλου. Ὅ,τι γίνεταί ἐπὶ δύο σχεδὸν μῆνας τώρα, ἀποτελεῖ σπατάλην ἀνθρώπινης ἐνεργείας καὶ δυνάμεως εἰς ἀγόνους προσπάθειας διὰ τὴν ἐπιβληθῆν μίαν νόθεον κατὰστασιν ἢ ὅποια, ὅπως ὄχι, εἶτε αὐθόρμητον, εἶτε μεθοῦρον τὰ πείσει.

Διότι τίποτε δὲν εἰσφέρει νὰ στηριχθῇ ἐπάνω εἰς τὴν ἄμνησιν...

Οἱ διοικοῦντες ἐδῶ τὸ Ε.Α.Μ., ἴσως ἐνσυνειδήτως νὰ πιπεύουν ὅτι ὅλη ἡ ἔως τώρα δράσις τῶν εἶνε νομιμὸς. Ὅτι ἐκεῖνο ποῦ ἀποφασίζον πέντε ἢ δέκα ἄνθρωποι συσχεπόμενοι μὲ ἕνα ἐνδοκράτορα μέσα εἰς ἕνα δωμάτιον τοῦ Μεγάρου τῆς Ἀγροτικῆς εἰσφέρει ν' ἀποτελέσῃ «λαϊκὴν κατὰκτησιν» ἰσχυρὰν καὶ ἀπαρασάλευτον, ἀρκετὴ νὰ περιβληθῇ τὸ «λαϊκὸν κῆρος» μὲ θορυβώδη καὶ ἐπιταγὴν συλλαλητήρια.

Ἡμεῖς ὅμως τοὺς λέγομεν ὅτι αὐτὰ ὅλα εἶνε δράσις εἰς τὸ κενόν, μικροπολιτικὴ ἀνθρώπων ποῦ τοὺς παρασύρει ἕνας νοσηρὸς ἐγωϊσμὸς πρὸς ἐπικινδύνους ἀκροβασίας...

Αἱ λαϊκὰ κατακτήσεις δὲν κερδίζονται καὶ πρὸ παντός δὲν στερεώνονται μὲ τὴν θέλησιν τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ μὲ τὴν θέλησιν τῶν πολλῶν.

Ἡ ἀναγέννησις τῆς χώρας, δὲν θὰ συντελεσθῇ μὲ ἀμοιβαίαν δυσπιστίαν, μὲ τὴν φανατικὴν προσήλωσιν πρὸς ὅ,τι ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας μόνον πλευρὰν προέρχεται καὶ μὲ τὴν περιφρόνησιν πρὸς ὅ,τι ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν.

Αὐτὸς ὁ τρόπος σκέψεως καὶ δράσεως εἶνε ἐκδήλωσις ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀπαντάται συνήθως εἰς ἀνθρώπους ποῦ δὲν ξέρουν τί θέλουν...

Καὶ ὅσοι δὲν ξέρουν τί θέλουν εἶνε—κατὰ τὸν ἐπιγραμματικὸν ὀρισμὸν τοῦ Μαξίμ Γκόρκυ—«ἐν θρωποὶ πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς ἐπικινδύνοισι».

Ἄν θὰ ὑπάρξῃ μίαν καλλιτέρα ἑλληνικὴ αὐριον—καὶ ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρξῃ—δὲν θὰ τὴν κάμουν τὰ φανταστικὰ κίνηματα, τὰ θορυβώδη συλλαλητήρια, αἱ ἀδικαιολόγητοι συλλαλήψεις, αἱ μόνον ὄργανοι πολιτικῆς καταστάσεως, ποῦ κάμουν νὰ ἐκπληροῦν μὲ τὴν ἐκπληκτικὴν ἀφέλειαν τὰ «θέλωμε» καὶ «δὲ θέλωμε»...

Ἐάν ἐλίκρινως ἐπιθυμοῦν νὰ βοηθήσουν τὸν λαὸν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν κατακτήσεών του, ὁ δρόμος ποῦ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν εἶνε ἕνας:

Νὰ παραδώσουν τὴν ἐξουσίαν εἰς ἐκεῖνον ποῦ ἀνήκει: Εἰς τὸ ΚΡΑΤΟΣ. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν εἰς τὸ νὰ ἀποτελοῦν κομματικὴν ὄργανοισιν καὶ μαζὶ καὶ ἐξουσίαν, ἕνα καὶ μόνον πρᾶγμα προδίδει:

Ὅτι δὲν ἔχουν τὸ αἶσθημα τῆς προσωπικῆς εὐθύνης διὰ τὴν κατάστασιν ποῦ ἐδημιούργησαν. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ φυσικὰ, θὰ κριθοῦν μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸ Κράτος...

Ἐκτός ἀν πιστεύουν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ Κράτος, διότι ἡ Ὄργανωσις τῶν εἶνε τὸ Κράτος...

Αἱ, τότε, ἀς συνεχίσουν τὰ «θέλωμε» καὶ «δὲ θέλωμε»...

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚὴ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

«Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ πράσῃ ἀνεμπόδιστος ὅ,τι θέλει ἀλλ' ὅ,τι συγχωροῦν οἱ νόμοι. Διὰ τὴν ἀγνοίαν τῆς ἐλευθερίας οἱ πρόγονοί μας δὲν ἤρκεσαν νὰ τὴν φυλάξωσι πολὺν καιρὸν, ἀφ' οὗ μὲ τοὺς ἠρωικοὺς ἀγῶνας τῶν ὀλίγων αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν ἐδίωξαν πολλὰς μυριάδας βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι ἐδίηκον νὰ τοὺς δουλοπύσωσι. Διὰ τὴν ἀγνοίαν αὐτῆς δὲν ἠδυνάστησαν οὔτε πόλις μὲ πόλιν οὔτε πόλις μὲ πόλιν νὰ συνδεθῶσι μὲ τὴν αὐτὴν ὁμόνοιαν, ἦτις τοὺς ἔκαμε νὰ θριαμβεύσωσι κατὰ τὸν τυρράνον».

Διὰ τὴν ἀγνοίαν τῆς ἐλευθερίας αἱ δύο τάξεις τῶν πολιτῶν, οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ ἡθμοτικοί, δὲν ἠθέλησαν νὰ πιστεύσωσι ὅτι τῆς ἐλευθερίας ἡ φυλακὴ δὲν εἶναι ἀσφαλῆς, ἀν δὲν φυλάσσεται ἀντίμα καὶ ἀπὸ τὰς δύο. Οἱ δημοτικοὶ πάλιν, δταν ὑπερίσταν εἰς τὴν πολιτείαν, ἔπιναν τὸ γλυκύτατον τῆς ἐλευθερίας ποτήριον ἀλλὰ μὴ γνωρίζοντες τί πρᾶγμα εἶναι ἡ ἐλευθερία, τὸ ἔπιναν ἀκρατον, ἔχοντες κακοὺς κεραστὰς τοὺς καταρτῶντες δημογυγούς, ἕως ἐμθεόντο καὶ ἐγίνοντο καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος τύραννοι πράσσοντες τὰς αὐτὰς ἀδικίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐκατηγοροῦν τοὺς ὀλιγαρχικοὺς:

Ἀπὸ τοιαύτην ἀνομίαν ἐλευθερίαν δταν μεθυσθῇ ἡ πόλις, δὲν εἶναι πλέον πολιτικὴ κοινωνία, ἀλλὰ γίνεται κοινωνία ληστῶν ἡ μάλλον ἀγρίων θηρίων, τὰ ὁποῖα χωρὶς αἰσθητῶν ἀμοιβαίαν ἀγάπην, χωρὶς φροντίδα τοῦ κοινῶν συμφέροντος δαγκάλλονται, σπαράσσονται, τρώγονται ἀμοιβαίως, ἕως ἐξολοθρευθῶσιν ὁλόκληρα. Ἐξ ἐναντίας ἀληθινὴν ἐλευθερίαν τότε μόνον εἶναι ἡ πόλις, δταν τὴν μεταχειρίζεται μὲ τρόπον, ὅστε νὰ μὴ ἐμποδίζῃ ἄλλου συμπολίτου κανενὸς ἐλευθερίαν καὶ τότε μόνον ἡμπορεῖ νὰ τὴν φυλάξῃ, δταν ἀέβεται καὶ τοὺς συμπολίτας τοὺς ἐλευθερούς».

(Ἀδαμαντίου Κοραῖ, Ἀριστ. Πολ. 96)

ἡμᾶς Ἐπιμελητήριον, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐνεργήσῃτε—δοῦν δεῖ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Παρακολουθοῦμεν μετὰ λύπης ὅτι ἀπὸ τινος γίνεται συστηματικὴ συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ναυτικῆς Βάσεως Μυτιλήνης Ἀντιπλοῦρχου κ. Μ. Ἰατρίδου, ἦτις ἐσχάτως ὑποδείχθη καὶ ἀπὸ τῆς στήλης τοπικῶν ἐφημερίδων μὲ ἀνεκκλήτους σκοποὺς νὰ ἀποδοθῶσι αὐτῷ ἀντιλαϊκὰ δῆθεν ἐνεργείαι, ἵνα μειώσωσι οὕτω τὸ κύρος αὐτοῦ καὶ ἀμαρνώσωσι τοὺς ἐνδόξους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος ἀγῶνας του, διότι οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ καταστήθῃ ὄργανον αὐθαϊστέων καὶ ἀντιπειθαρχικῶν πράξεων.

Ἡδὴ πληροφόρημεθα ὅτι ἡ συκοφαντικὴ αὐτὴ ἐκστρατεία ἀποθρασυνθεῖσα ἐφθασε μέχρι τοῦ σημείου ὅστε νὰ περιφρονεῖται εἰς τὰ διάφορα Σωματεία τῆς Πόλεως μας ψήφισμα πρὸς ὑπογραφήν δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἀπομάκρυνσις καὶ ἀνάκλησις του ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα Ναυτικῆς Βάσεως.

Πρὸ τῆς ἀνηκούστου καὶ ἀντεθνικῆς ταύτης καταστάσεως διαμαρτυρούμεθα καὶ παρακαλοῦμεν τὸ καθ' ἡμᾶς Ἐπιμελητήριον ὅπως ἐνεργήσῃ, ὅτι δεῖ, προῦθι δὲ καὶ εἰς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἀν παρίσταται ἀνάγκη, διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ διαστρεβλοῦνται ἢ ἀληθείαι, νὰ ὑποκαταστασῶν συκοφαντικῶς ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ νὰ ἀμαρνοῦνται αἱ περιγμνηταὶ ἐνδόξου Ἀξιωματικοῦ, ὁποῖος καθ' ὄλον τὸν σημερινὸν ἀγῶνα ἐταξετὴν τὴν ζωὴν του καὶ τὴν ἐνεργητικότητά του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος.

Ὁ κ. Ἰατρίδης εἶναι ἡθμικὸν κεφάλαιον καὶ ὡς τοιοῦτον μόνον σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως δεῖ νὰ ἀπολαμβάνῃ.

Ἐν Μυτιλήνῃ 30 Ὀκτωβρ. 1944

Μετὰ τιμῆς

Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἰατρίδης

Ὁμοσπονδία Βιομηχανικῶν Σωματείων Μυτιλήνης

Ἰατρίδης

Ἐπιμελητήριον

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Συνδέσμος Ἐλαιοκτηματιῶν Μυτιλήνης Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

Ἰατρίδης

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Μυτιλήνης.

Συνηθῶν σήμερον τὴν 2 Νοεμβρίου 1944 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν συνετεία τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος εἰς βάρος τοῦ Ἀντιπλοῦρχου κ. Μ. Ἰατρίδου, Διοικητοῦ τῆς ἐνταῦθα Ναυτικῆς Βάσεως καὶ μετὰ γενόμενῃ συζήτησιν

Ψήφισε

1) Ἀποδοκιμάζει τὴν κατ' αὐτοῦ, ἐνὸς ἐκ τῶν ἱκανωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Β. Ναυτικοῦ, προσθέντος κατὰ τὸν τελευταῖον κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐπιπέδου ἀγῶνα μας ἐνδοξον σελίδα εἰς τὴν ναυτικὴν πολεμικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑθνους, ἀσκουμένην ἀπὸ τινος συστηματικῆς πολεμικῆς, ὡς παντελῶς ἀδικαιολόγητον, δοθέντος ὅτι ἡ δράσις τούτου περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων του καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τῶν προϊσταμένων του Ἀρχῶν.

2) Ἀποφαρίζει ὅπως τὸ παρὸν ψήφισμα ὑποβληθῇ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ἀποσταλῆν πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ναυτικὴν Βάσιν καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδοιμῶν ἐφημερίδων Ὁ Προεδρεύων Ἀ. Βογιατζῆς Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ἱ. Κουντουράς

Ἄγαπητὴ Δημοκρατία

Μετὰ πᾶν τὴν διάβασιν ἐπὶ τῆς «Ἐλευθερίας» τῆς 2ας Νοεμβρίου γιὰ γεγονότα τῆς Λήμνου καὶ γιὰ τὰ... πρᾶξις καὶ ἐπισημῶν τῆς Ἰατρίδου ἐπὶ τῆς Λήμνου καὶ τῶν Ἀν-Στρατῆ, οὔτε ὅσοι πολὺ ἡ ἐφημερίδα αὐτὴ βεβαιώνει τὸ ἀναγνωστικὸν τῆς κοινῆς ἐπὶ τῆς Λήμνου ὁ κ. Ἰατρίδης ἐχρησιμοποίησε βία, ὅτι μεταχειρίσθη φασιστικὰ μέτρα, ὅτι γέμισε τὴν φυλακὴν ἀπὸ ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι οἱ ἐνέργειαι ποῦ ἔκανε ἐκεῖ ἦσαν τὰς ἀντιθέτες πρὸς τὸ κοινὸ ἀίσθημα.

Ἐπίσης μὲ μεγάλη ἀπαγοήτευση διεπίστωσα ὅτι προχθεσινὸν συλλαλητήριον ἐπὶ τῆς Ἰατρίδου ἦταν πάλι ὁ στόχος καὶ ὅτι ζητήσεται ἡ ἀποκατῆ τῶν ἀπὸ τῆς Μυτιλήνης γιὰ καταπάτησιν τῆς λαϊκῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῆς Λήμνου καὶ τῶν Ἀν-Στρατῆ καὶ γιὰ κατάργησιν τῆς ἐκεῖ... νόμιμης ἀρχῆς.

Πάνω σ' ὅλα αὐτὰ ὡς αὐτόπτης μάρτυρας τῶν γεγονότων καὶ τῶν δύο νησιῶν ἔχω νὰ σᾶς πῶ τὰ παρακάτω:

Ὁ κ. Ἰατρίδης καὶ ὁ κ. Πάστρας ἦσαν ἐπὶ τῆς Λήμνου καὶ τοὺς ἔβλεπε ἡ πρὸ ἐποχῆς ὑπόδοξη. Ἡ λέξις «ἀποπέσει» μόνον ἀποφρατίζει νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ὑπόδοξη αὐτῆ. Ὅλα τὰ χωριὰ ὑπόδοξη κατέβηκαν σὸ Κάστρο γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν ἠρωικὸν κυβερνητὴν τὸν Παπανικολῆ, νὰ τὸν χειροκροτήσουν καὶ νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν ἐπὶ τῆς νησὶς, νὰ δώσῃ τὴν τρομοκρατίαν τῶν ὀλίγων ποῦ ἤρθαν ἐπ' Ἐξω καὶ νὰ δώσῃ σὸ λαὸν, σὴν συμπαγῆ μάζαν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, τὴν ἐλευθερίαν ποῦ τοῦ ἀφαίρεθηκε τὴν ἴδιον μῆρα τῆς ἀπελευθερώσεως του ἀπὸ τὸν ἐξένο ζυγόν.

Τὴν ἴδιον μῆρα ὁ κ. Πάστρας καὶ ὁ κ. Ἰατρίδης ἐπελήθησαν τῶν ζητημάτων τῆς Λήμνου, τὰ ὁποῖα ἔλασαν ἀπὸ συνεννοήσεων καὶ μὲ τῆς δύο παρατάξεις. Ἐτοίκατ' ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ ὁ Διτῆς τῆς ὑπόδοξης χωρὶς τῆς ἡμῶν μοίρας τῆς Πέτας μετατέθηκε, ὁ τελωνὴς Κάστρου Στυρελλῆς ἐπανῆλθε ἐπὶ τῆς θέσης του ἀλλὰ ὁποῖο ἐλεγε ἐπιτροπῆς, ἀποκαταστάθηκε ἡ χωρὶς ὅπου τὸν ἀνῆλθον Μαραγγέλλην, ἀνέλαβε τὴν Ναυτικὴν Διοίκησιν τῆς Λήμνου ὁ ἀντιπλοῦρχος Λελοῦδας καὶ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν ἡ μόνιμη ὑπαλληλία τῆς ἐπαρχίας Λήμνου Ἀδὰ συνέβησαν ἐπὶ τῆς Λήμνου καὶ ἀπὸ τότε ἐκκρατεῖται τὰς καὶ ἡσυχία καὶ ὁ κόμος εἶναι ἀπόλυτη ἱκανοποιημένη.

Στὸν Ἀν-Στρατῆ ὁ κ. Ἰατρίδης πῆγε γιὰ εἰδοποιήσῃ γιὰ τὰ ἔκτροπα ποῦ ἔγιναν ἐκεῖ κατὰ τῆς

Τῆς Ἡμέρας

ΚΑΝΕΙΣ μὰ κανεὶς δὲν ἐπεβουλεύθῃ τὸς «κατακτησεῖς τοῦ λαοῦ» διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι δὲν ὑπάρχουν κατακτήσεις.

Δὲν εἶνε «κατὰκτησις» τὸ νὰ ὑπάρξῃ μίαν κομματικὴ ὀργάνωσις μονοπλεύρου ἢ ὁποῖα νὰ διοικῇ τὸν τόπον ἐκ τῶν παρασηκωνίων.

Δὲν εἶναι «κατὰκτησις» ὁ εἰς πολλὰ χωριὰ σημειωθεὶς ἐκβιασμὸς τῶν πολιτῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν πόλιν μὰς πρὸς συγκρότησιν συλλαλητηρίου.

Δὲν εἶναι «κατὰκτησις» τὸ διὰ κατὰ χθὲς ἀκόμη, δηλαδὴ 36 ὥρας μετὰ τὸ συλλαλητήριον, πλείστοι δοσι παραμένοντες ἀκόμη ἐδῶ, καὶ στριμώχονται ἐπὶ τῶν πελοδρομίῶν κατὰ μῆκος τοῦ Δημοτικοῦ κήπου νησιτικοὶ καὶ ἐξαθλιωμένοι.

Αὐτὰ ὅλα ἀποτελοῦν καθαρὰν πλοῦ οὐλοσιν καὶ ὄχι «κατὰκτησιν».

ΘΑ ἠθέλαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς περὶ τὴν «Ἐλ. Λέσβον» πῶς ἐννοοῦν ὅτι ἡμῶν νὰ γίνῃ ἡ ἐθνικὴ ἐνότητις, ἡ συνεννοήσις καὶ τὸ ἴδιον.

Μὲ τὴν ὑποταγὴν ὄλων μας εἰς τὰ καπρίτσια των, μὲ τὴν διαρκῆ καθὼν λιβανότοπον πρὸς τὸν ἠρωϊσμὸν των, μὲ τὴν συστηματικὴν κατασκοπῆσιν καθεστῶτος ἐνεργείας ποῦ ἀντιτίθεται πρὸς τὰς ἰσάκεις τῶν μονοπλεύρου ἐπιπέδων:

—Ὅτι ἡ δὴν ἔλασε φωνάζουν τῶς—τὴν θέλω, νὰ γίνῃ μέσα εἰς τὸ πλάσιον τοῦ Ε.Α.Μ.

Καὶ τοὺς ἀπαντῶμεν. —Τὸ δεχόμεθα, ἀλλὰ προσπαθήσατε τότε νὰ ἐπαναφέρετε τὸ Ε.Α.Μ. εἰς τὸ πλάσιον του, διότι τώρα ὅπως τὸ ἐκαταντήσατε μᾶς θυμίζετὸ τῆς Γραφῆς:

«Αἱ μὲν χεῖρες χεῖρες Ἰσαῦ, ἡ δὲ φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ».

ΜΑΣ ἐρωτοῦν, διατὶ διεκῶν ἡ λειτουργία τῶν Παιδικῶν Συστημάτων, ἐφ' ὅσον οὔτε ἐπαρκεῖς διανομαὶ τροφίμων γίνονται, οὔτε καὶ ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς ἐβελτιώθη;

Ἐπίσης, μᾶς ἐρωτοῦν τί ἀπεργάζονται καὶ διατὶ δὲν ἐχρησιμοποίησαν τὰ ὑπόλοιπα τροφίμα τῶν Συστημάτων, δηλαδὴ 5 χιλ. ὀκάδες σιτάρι, εἰς τὰ ἐργαστήρια Καλαμάρι, 1200 ὀκάδες ἀλεύρου καὶ 1200 ὀκάδες σιτάρι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ...

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀρμοδίους νὰ μᾶς διαφωτίσουν, διὰ νὰ διαφωτισωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας αὐτοῦ ποῦ μᾶς ἐρωτοῦν...

ΚΑΤΑ τὸ προχθεσινὸν συλλαλητήριον ἠκούσθη—ὅπως μᾶς ἐφάνη—νὰ λέγεται ἀπὸ μίαν ὀμάδα διαδηλωτῶν, τὸ ἀκόλουθον:

«Θέλωμε τὸν κόπο μὰς εἰς τὸ θέλωμε τὸν κόπο μὰς».

